

Arrest

nr. 223 965 van 15 juli 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 november 2018 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 oktober 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13quinquies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 mei 2019.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2019.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissingen betreffen de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 30 oktober 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13quinquies).

Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 28 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het Kinderrechtenverdrag) en van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 (hierna: het Handvest van de grondrechten).

Verzoekers betogen dat verweerder geen of onvoldoende rekening heeft gehouden met de belangen van hun kinderen. Zij stellen in wezen dat de bestreden beslissingen tot gevolg hebben dat hun kinderen hun schooltraject op het Belgisch grondgebied dienen te onderbreken en dat hun kinderen een schooljaar dreigen te verliezen.

Allereerst merkt de Raad inzake de aangevoerde schending van de artikelen 3 en 28 van het Kinderrechtenverdrag op dat de bepalingen van het Kinderrechtenverdrag, wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaan om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is. Deze verdragsbepalingen zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een strikt omschreven plicht om op een welbepaalde wijze te handelen opleggen. Aan deze bepalingen moet bijgevolg een directe werking worden ontzegd (cf. RvS 28 juni 2001, nr. 97.206; RvS 30 maart 2005, nr. 142.729; RvS 9 mei 2012, nr. 8455 (c)). Verzoekers kunnen bijgevolg de rechtstreekse schending van de artikelen 3 en 28 van het Kinderrechtenverdrag niet dienstig inroepen.

Daarnaast moet worden gesteld dat verzoekers geenszins kunnen worden gevolgd in hun betoog dat verweerder geen oog zou hebben gehad voor het hoger belang van hun kinderen. Uit een door verweerder neergelegd stuk blijkt immers dat hij alvorens hij een vorige beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten nam in een administratieve nota het volgende stelde: “vermits betrokkenen de wettelijke vertegenwoordigers zijn van de kinderen, is het in het belang van de kinderen dat zij de administratieve situatie van de ouders volgen. Bovendien tonen betrokkenen niet aan dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden.” De Raad stelt ook vast dat verweerder in het aan D.R. ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten van 30 oktober 2018 uitdrukkelijk naar de zes kinderen van verzoekers heeft verwezen en dat hij in een nota “Evaluatie artikel 74/13” van 30 oktober 2018 inzake het hoger belang van de kinderen het volgende heeft gesteld: “Hoger belang van het kind: 6 kinderen. Worden allemaal bij de moeder op de annex gezet, dan blijft heel het gezin samen”. Het is verder voor ieder normaal redelijk denkend mens evident dat het, in een normale gezinssituatie, in het in het hoger belang is van jonge kinderen om niet te worden gescheiden van hun ouders. Dit impliceert dat wanneer ouders in België niet tot een verblijf zijn toegelaten of gemachtigd en zij het Rijk dienen te verlaten, zij zich hierbij dienen te laten vergezellen door hun jonge kinderen teneinde de belangen van deze kinderen en de gezinseenheid niet te schaden. Verweerder heeft, gelet op voorgaande vaststellingen, met deze evidentie rekening gehouden. Tevens tonen verzoekers geenszins aan dat hun bewering dat hun kinderen ingevolge de bestreden beslissing hun schoolse loopbaan zouden dienen te onderbreken enige grond heeft. Uit niets blijkt dat de kinderen in hun land van herkomst niet verder naar school zouden kunnen gaan.

Er dient ook te worden geduïd dat in de door verzoekers aangevoerde bepalingen geen formele motiveringsplicht kan worden gelezen en dus niet kan worden besloten dat voormelde bepalingen zijn geschonden omdat in de bestreden administratieve beslissingen geen overwegingen omtrent het schoollopen van hun kinderen werd opgenomen.

Een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 3 en 28 van het Kinderrechtenverdrag en van artikel 24 van het Handvest van de grondrechten wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel lijkt, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt een verzoekende partij kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de

Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 24 mei 2019 dienden de verzoekende partijen een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 1 juli 2019, alwaar de raadvrouw van de verzoekende partijen uitdrukkelijk werd uitgenodigd om te reageren op de in de beschikking van 22 mei 2019 opgenomen grond, stelt deze raadvrouw enkel te willen volharden met betrekking tot wat is gesteld in het verzoekschrift.

Er kan slechts worden geconcludeerd dat de verzoekende partijen geen elementen aanbrengen die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking van 22 mei 2019 werd aangegeven.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend negentien door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK